

Прѣди да поставїхъ хыжжтѣ си, начертахъ единъ полукругъ, който можаше да обземе въ полуциаметръ си отъ канаржъ до околінжъ си комай двадесеть царски лактіе (*метры*), а четырдесеть отъ единийтъ край до другийтъ. Въ тойзи полукругъ забихъ дѣлбоко два реда якы колове, остры отгорѣ и надладены отъ повръхнинжъ около два лактіе, а на раздалечь единъ отъ други по 15 стотны отъ лактія; послѣ зехъ късовете отъ белото вѣжіе което бѣхъ прѣнесъ отъ корабътъ наредихъ ты едно връхъ друго. Между двата реда, до връхъти на колюто който заячихъ отвѣтръ полукруга съ други полегаты подпорки, дѣлгы два лакти. Тойзи плетъ бѣше толкозъ якъ и высокъ, щото нити человѣкъ, нито звѣрь, можаше да го свали ни да го прѣскочи, нито да ся вѣскачи по-него; но за да го направїхъ такъвъ, колко трудъ и колко врѣмѣ ми потрѣба! Направихъ още и входъ за да влѣзвамъ въ жилището си, но не врата, а малкж една сълбжъ, прѣзъ която минувахъ отгорѣ надъ о-